

ע"פ 52925/07/18 - מוסטפה שקיראת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 52925-07-18 שקיראת נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת חיה זנדברג
מערער	מוסטפה שקיראת
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק-דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה (כב' השופט ארנון איתן) בפ"ל 7433-04-17 מיום 14.6.2018.

פסק הדין

1. המערער הואשם בכך שביום 21.4.2017 בשעה 23:20 לערך נהג ברכב כשהוא שיכור, בכך שבבדיקת אוויר נשוף שלו נמצא ריכוז אלכוהול של 460 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף, העולה על המידה הקבועה. בשל כך הואשם המערער בעבירה של נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור (אוויר נשוף), עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
2. ביום 9.11.2017 הורשע הנאשם, על פי הודאתו, במיוחס לו בכתב האישום.
3. ביום 14.6.2018 נגזר דינו של המערער לפסילת רישיון ל-30 חודשים; לפסילה על-תנאי; לקנס; להתחייבות להימנע מביצוע עבירה; למאסר על תנאי וכן למאסר למשך 45 יום, שירוצה במסגרת עבודות שירות.
4. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי, המתמקד בעיקר ברכיב המאסר בעבודות שירות.

טענות הצדדים

5. ב"כ המערער טען כי בית המשפט קמא טעה משעה שקבע שמתחם הענישה ביחס לעבירה בה הורשע המערער "נע על הציר שבין מאסר בעבודות שירות ברף תחתון ועד מאסר בפועל הכולל את הפעלת התנאי" (פסקה 7 לגזר הדין). לטענתו, בית המשפט קמא קבע את הרף האמור בסובר כי בשעת קביעת מתחם הענישה יש להידרש לכך שהמערער הורשע כבר בעבר בעבירה של נהיגה בשכרות. אולם, הנכון הוא שעברו הפלילי של המערער יובא חשבון **לאחר** קביעת המתחם ולא **בעת** קביעת המתחם, כעולה מסעיפים 40-40יא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
6. ב"כ המערער הוסיף וטען כי לו היה נקבע מתחם ענישה בהתאם לכללים הקבועים בדין, כי אז לא היו נגזר על המערער העונש שנגזר עליו. זאת, נוכח נסיבותיו האישיות הקשות, כפי שפורטו בתסקיר המבחן החיובי, נוכח ההשלכות הקשות שעלולות להיות לשליחתו של המערער לריצוי מאסר בעבודות שירות מבחינת יכולתו של המערער להמשיך ולעבוד במקום עבודתו הנוכחי, ונוכח פער הזמן הניכר (שבע שנים) בין העבירה הקודמת של נהיגה בשכרות בה הורשע המערער לבין העבירה הנוכחית.

7. מנגד, ב"כ המדינה התנגד לקבלת הערעור. לטענתו, גם אם נפלה טעות בקביעת מתחם הענישה, זו אינה עילה להתערבותה של ערכאת הערעור מקום בו העונש שנגזר בפועל הוא עונש המתיישב היטב עם עיקרון ההלימה. אשר לנסיבותיו האישיות של המערער: ב"כ המשיבה לא חלק על כך שנסבותיו האישיות הן קשות, אך הדגיש שבמסגרת הרשעתו הקודמת של המערער בעבירה של נהיגה בשכרות, נגזר דינו לשירות לתועלת הציבור בעטיין של הנסיבות האישיות הקשות, אולם הדבר לא הרתיע את המערער מלשוב ולבצע את אותה עבירה חמורה פעם נוספת. מכל מקום, גם בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, העונש שנגזר עליו - כך לטענתו - אינו חמור בשל חומרתה הרבה של העבירה של נהיגה בשכרות.

דין והכרעה

8. דין הערעור להידחות. בית המשפט העליון קבע כי:

"כידוע, הכלל לפיו ערכאת הערעור לא תתערב בחומרת העונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים שריר וקיים גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין... ואף במקרים בהם תיקון 113 לא יושם כהלכתו אין הדבר מחייב בהכרח התערבות בתוצאה אליה הגיעה הערכאה הדיונית" (עפ' 6238/13 פלוני נ' מ"י, בפסקה 9 לפסק הדין).

9. פסיקה זו ישימה בענייננו. גם אם תיקון 113 לא יושם כאן כהלכתו אין בכך כדי להביא להתערבות בגזר הדין שנגזר על ידי בית המשפט קמא. כעולה מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, גזר הדין מצוי בגדרו של המתחם ההולם לעבירה בה הורשע המערער, והשאלה המרכזית היא האם נוכח נסיבותיו האישיות של המערער ונוכח המלצתו החיובית של שירות המבחן ראוי להקל עמו.

10. אולם, נסיבותיו האישיות של המערער ניצבו בפני בית המשפט קמא, וכן המלצות התסקיר. בית המשפט קמא נדרש לכל אלו, וסבר שבשל חומרת העבירה ועברו התעבורתי של המערער באותה עבירה ממש, אזי האיזון הראוי בין שיקולי הענישה ימצא בדמות הטלת תקופה קצרה יחסית של עבודות שירות, וכן בדמות התחשבות ברכיבי הקנס ורכיבי ההתחייבות.

11. כאמור, אין עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. עבירת הנהיגה בשכרות היא עבירה חמורה, המסכנת את הציבור כולו סיכון של ממש. כדברי כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין ברע"פ 3638/12 **ווקנין נ' מדינת ישראל** (2012):

"הנהיגה בשכרות היא מן הרעות החולות שבכביש, שסכנתן בצדן ועלולות לגרום לאסונות, בחינת 'מכונת מוות נעה'" (שם, בפסקה ח להחלטה).

12. העונש שנגזר על המערער אינו חמור אף לאחר ההתחשבות בנסיבותיו האישיות, וזאת נוכח חומרתה של העבירה, ונוכח העובדה שהמערער הורשע בעבר בעבירה של נהיגה בשכרות (גם אם לפני מספר שנים), כאשר מתסקיר המבחן עולה (לצד ההמלצה החיובית הכלולה בו) כי החזרתיות האמורה משתלבת עם העובדה שהמערער מטשטש את המשמעות הפלילית והפוגענית של התנהגותו, כשלמעשה המערער עד כה לא החל לפעול להתמודדות טיפולית בנושא האלכוהול.

13. בנסיבות אלו, כאמור, לא ראיתי עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. המערער יתייצב לריצוי עבודות השירות בפני הממונה ביום 10.1.2019 בשעה 08:00.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

